

Sedím nevím už v kolikate šatne
na židli kostým a ladím kytaru,
javište tóně zatím ještě ve tmě,
to které svítí rudé oči maršálu.

R1: Sedím a mám ten divný pocit,
kdo nehrál ten ho nikdy nepoznal
mám sucho v krku ruce se začínají potit
pokaždě jak bych znovu začínal

R2: Vysvobodí mne
snad jen zaře reflektoru
až bude salem dunět muzika
při starém dobrém rock n rollu
se ozve aplaus publika (2x)